

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3143/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Томислав Шуњка, адвокат из ..., против тужених Грађевинског предузећа „Градитељ НС“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., и Карин инвест ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Божидар Бороња, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог Карин инвест ДОО Нови Сад, Будућност АД Нови Сад у стечају, кога заступа стечајни управник Драган Рађеновић, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог Карин инвест доо Нови Сад, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2144/20 од 15.10.2020. године, на седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2144/20 од 15.10.2020. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог Карин инвест доо Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2144/20 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Карин инвест доо Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2144/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3532/2018 од 11.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете исплате износ од 3.158.628,55 динара са припадајућом затезном каматом која за период од 24.03.2009. године до 01.05.2019. године износи 4.559.935,19 динара, као и са припадајућом затезном каматом обрачунатом на износ од 3.158.628,55 динара, за период од 02.05.2019. године до коначне исплате. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 713.886,28 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Основног суда у Новом Саду П 3532/2018 од 18.06.2020. године одбијен је предлог туженог Карин инвест ДОО Нови Сад за прекид поступка, због отвореног стечајног поступка над умешачем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2144/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог Карин инвест ДОО Нови Сад изјављена против решења Основног суда у Новом Саду П 3532/2018 од 18.06.2020. године и наведено решење потврђено. Ставом другим изреке, жалбе тужених и умешача су делимично усвојене делимично одбијене и пресуда Основног суда у Новом Саду П 3532/2018 од 11.02.2020. године, потврђена у делу у којем су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ главнице од 3.158.628,55 динара са законском затезном каматом од 20.06.2016. године до исплате, преиначена у преосталом делу одлуке о камати тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату камате на досуђени износ главног дуга за период од 24.03.2009. године до 19.06.2016. године и преиначена одлука о трошковима тако што је ова обавеза тужених снижена са досуђеног на износ од 533.886,28 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака и умешача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију на преиначени одбијајући део којим је одлучено о камати на износ главног дуга, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужени Карин инвест доо Нови Сад је изјавио ревизију, на потврђујући усвајајући део одлуке, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, у потврђујућем делу, одлучено је о исплати, по основу накнаде штете, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија тужиоца и туженог Карин инвест доо Нови Сад, применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 27.04.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.158.628,55 динара, што је висина главног потраживања.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије тужиоца и туженог Карин инвест доо Нови Сад недозвољене.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије тужиоца, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведена одредба у конкретном случају не може применити обзиром да је преиначена првостепена одлука само у делу одлуке о камати као споредном тражењу, у ком случају ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**